

UBND HUYỆN NGHĨA HÀNH
TRƯỜNG TRUNG HỌC CƠ SỞ HÀNH NHÂN

--- ๙๐๙๘ ---

BÀI DỰ THI
“ NHỮNG KỈ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ
MÁI TRƯỜNG” NĂM 2024

Đơn vị : Trường THCS Hành Nhân-Xã Hành
Nhân, huyện Nghĩa Hành, Quảng Ngãi.

Họ và tên: Nguyễn Thị Thu Hà

Lớp : 7B

NĂM HỌC: 2024-2025

Họ và tên: Nguyễn Thị Thu Hà / Lớp: 7B.

“Cò một nghề búi phôi bằm đầu tay
Người ta bảo đó là nghề cao quý nhất
Cò một nghề không trông cậy vào đất
Mà mang lại cho đời đầu trái ngọt hoặc thơm”

Trở thành một cô giáo duyên dáng đứng trên bục giảng
với nụ cười thật tươi với ánh mắt trìu mến, rạng ngời, đó là ước
mơ của chúng em. Với ước mơ ấy đã được khởi nguồn từ giọng
nói ngọt ngào, sự rõ ràng dịu dàng ân cần với những bài học
sâu sắc của cô giáo - cô dạy văn của trường THCS chúng con
cũng với giọng nói “siêu ngọt”. Đó là cô Nguyễn Thị Hồng Huệ.

Ngày ngày được nhìn thấy cô trên bục giảng nên bóng hình
của cô đã in sâu vào trong tâm trí của em. Có năm nay đã gần
bốn mươi tuổi nhưng cô toát ra nét trẻ trung và rạng ngời. Chúng
em hay đoán hỏi thiên nữ cô hẳn rất xinh đẹp. Ấn tượng đầu
tiên của em khi gặp cô chính là sự duyên dáng, điềm tĩnh
thể hiện những hành động, cử chỉ, lời nói. Có vẻ đang người
cần đời. Cô không quá cao, nhưng khi đi đẹp thì dáng người của
cô trở nên hài hòa và nữa kấn. Nước da cô trắng hồng, trán đầy
sự sống. Mỗi khi đến trường trang phục cô hay mặc nhất là váy
Đó là những chiếc váy chính cả mùa, không quá cầu kỳ nhưng
thanh lịch, gọn gàng, tôn lên đường nét và vẻ đẹp của cô. Cô đi
rất chậm rãi, khoan thai, không vội gì có thể làm cô đi
với văng cả. Bởi dáng vẻ gây hình ảnh cô mặc váy phật
phối bước đi trên sân trường lơ lửng nhẹ nhàng với mỗi học sinh

Quả cò. Khuôn mặt cô hình trái xoan
với hai gò má đầy đặn.

Khu giảng bài cho học sinh, đôi mắt ấy
trần đầy sự nhiệt huyết, say sưa. Thỉnh thoảng
cô như về phía em như muốn hỏi em có hiểu bài

không. Em ở thầy được khát khao truyền đạt thật nhiệt
trí thức cho học trò trong đôi mắt ấy. Cô hay cười, nụ
cười tươi tắn rạng ngời với hàng hàm răng đều đặn. Những
mới khi cười cô lộ đôi' lộ vệt chân chim trên khoé mắt. Mái tóc em
tuy không dài nhưng khi bước lên em cảm thấy rất đẹp và nhẹ
nhàng. Cô thích để mái tóc như thế' vì đó' là vẻ đẹp truyền thống của
phụ nữ Việt. Đôi bàn tay cô gầy, lộ rõ những đường gân. Nó còn có
đôi phần khô ráp vì ngoài là một cô giáo, cô cũng là một người mẹ,
người vợ và người con. Bàn tay ấy đã cảm vết phần vết bằng máy
chục năm liền, đã động viên số học' mỗi khi chúng em buồn bã, yếu
đời hay mệt mỏi. Giọng nói cô trầm nhẹ theo nhịp điệu bài.

Những ngày cô tiết trên lớp, thường thì cô không bỏ buổi nào,
ngay khi cả cơ những nước như gia đình, sức khỏe làm cô buồn phiền
đi. nửa những khi lên lớp cô lại cười nói vui vẻ, dường như
tất cả nỗi buồn đã xưa tan đi. Trong tiết học của cô, các bạn ai
cũng chăm chú nhìn lên bảng, cô giảng thật trôi chảy, vì
bài giảng của cô không bao giờ thiếu mất sự thú vị. Làm
chúng em thêm vui và cố gắng học tập hơn.

Sau mỗi tiết dự giờ, các thầy cô thường trao đổi với
nhau về cách giảng dạy cho bài học thêm cuốn hút.
Rồi trong những tập khai giảng, hay các
buổi văn nghệ, cô tham gia nhiệt
tình lắm. Nhiều lúc cô ai gặp chuyện

nuôi khôn, cô đều chia sẻ, cảm thông. Cô lễ ứng, vì vậy
mà các thầy cô đều rất quý mến cô, như một người đồng
nghiệp tốt, người bạn thân.

Nhờ sự quan tâm tận tình của cô mà cha mẹ em đã phần nào
hiểu được... những hoạt động của em ở lớp. Vì vậy, mẹ
em luôn liên lạc với cô mỗi tối thầy thư bày, trao đổi với cô về
tình hình học tập của em.

Trong một chúng con, cô đã thường học trò của mình bằng
một tình yêu vô bờ bến với văn chương nghệ thuật. Cô luôn say
sưa trong từng bài giảng của mình. Bóc tách từng lớp nghĩa, đi sâu
vào nội dung. Và khi chúng em bắt ra tư tưởng của bài, cô liền giúp
chúng con khám phá tư tưởng ấy trong vẻ đẹp của es cuộc sống. Cứ thế
bài học của cô lúc nào cũng sống động, gần gũi và ý nghĩa rất sâu sắc
như chính hơi thở cuộc sống của chúng em. Có những lúc cô say sưa
qua, cả lớp quên mất trông dành từ lúc nào, cô bạn còn "ô" lên một tiếng
đầy trềc nuối "Sao nhanh hết thời gian thế các bạn nhỉ?" "Đờ rồi, khi
được cô truyền lửa say mê văn chương, hai đội tuyển học sinh giỏi lớp
8 và lớp 9 của cô đã gặt hái thành công vang dội khi mang về 2
giải cấp huyện và 2 giải cấp tỉnh.

Và trong mắt chúng em, ngôi trường THCS Thành Nhân từ bao giờ
đã trở thành một ngôi nhà chung tràn đầy hạnh phúc; lớp học
7B xinh xắn của chúng em cũng cứ thế mà trở thành một gia đình
ấm áp, đặc biệt hơn cả, ở đó luôn có một người mẹ - thầy
hai luôn sẵn sàng dang tay ôm đón
chúng con vào lòng, bao dung
những sai lầm, luôn đáp những

độc mồi, để chúng con tự tin tỏa sáng trên hành trình trưởng thành của chính mình

Chúng em biết, sẽ rất nhanh thôi chúng em sẽ trưởng thành như bông hoa rồi sẽ nở, như trái xanh rồi sẽ chín ngọt lành và cô sẽ lại tiếp tục vun trồng những thế hệ học trò mới, để rồi "mang lại cho đời đời trái ngọt hoa thơm". Chúng em xin hứa sẽ là những "hoa trái ngọt lành" nhất. Để khi nhắc đến những kỉ niệm lung linh của tuổi học trò, chúng em sẽ thấy hi hào mà trả lời rằng: "Chúng con là học trò của cô..." "cô nhé!"